

Generalolddirektoratet, og ved den Villie, som Landbrugsministeren altid viser dette Erhverv, naar man henvender sig til ham, lykkedes det at faa nogle af Kravene om Toldlettelser opfyldte.

Som bekendt kunne de, der fare i oversøisk Fart, faa en Nedsættelse i Tolden paa de Kul, de bruge. Vi havde ønsket, at det ogsaa skulde være Tilfældet med de Fiskerbaade, der fiske hovedsagelig udenfor Søterritoriet, og det blev imødekommeth. Men det var ikke paa langt nær nok. Vore Ønsker om Ændringer i Toldloven gik langt videre. Vore Kystfiskere ere med Hensyn til Motordrift i deres mindre Fartøjer ikke stillede paa samme gunstige Maade som de, der drive søgaaende Fiskeri, og desuden er der et ikke ubetydeligt Antal Fiskere med Motorbaad, der drive Fiskeri baade paa Søterritoriet og udenfor det. Men den nugældende Toldlov hindrede Ministeriet i at give yderligere Toldnedsættelser. Man henvendte sig derfor, da man var paa det rene med, at der skulde udarbejdes et nyt Toldlovsforslag, med en Skrivelse til den højtærede Finansminister og androg om at faa Nedsættelser paa de Ting, der særlig bruges i Fiskeriet. Og det er mig en Glæde at kunne udtale en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han i saa stor Udstrækning har taget Hensyn til denne Anmodning.

Forskellen paa den bestaaende Toldlov og den foreslaaede er jo ret betydelig, og det er ikke blot Centralforeningen af danske Fiskere, der er glad ved Forslaget, men der er til mig indløbet en stor Mængde Breve fra Fiskere rundt omkring i Landet, der udtale deres Glæde over Forslaget. Det er derfor ikke alene paa Centralforeningens Vegne, men ogsaa paa Tusinder af Fiskeres Vegne, at jeg tør udtale en Tak for Ministerens store Imødekommen i denne Sag.

Jeg maa maaske faa Lov til med nogle faa Tal at belyse de Nedsættelser, Fiskerne faa i deres Erhverv efter dette Forslag. Som ærede Medlemmer ville se, svares der efter den nugældende Toldlov 32 Øre paa 1 Pund Fiskegarn, efter dette Forslag skal der svares 8 Øre. For Sejldug svarer man nu fra 12 $\frac{1}{2}$ til 25 Øre, der foreslaas her 11 Øre. For Petroleum svarer man nu 2 $\frac{1}{12}$ Øre, det foreslaas her, at Petroleum gaar frit ind. Af Benzin svares nu 4 $\frac{1}{6}$, her foreslaas 2 Øre. Af Salt svares nu 1 $\frac{1}{12}$ Øre, det er nedsat til 1 $\frac{1}{10}$ Øre. Af tørrede Fisk til Agn svares 15 $\frac{1}{24}$ Øre, nu foreslaas der fri Indførsel.

Af Skibsankere og Ankerkættninger svares nu 2 $\frac{1}{12}$ Øre, det er foreslaaet at lade det gaa frit ind. Af Fiskerbaade svares der nu 3 pCt. af Værdien, det er ligeledes foreslaaet at lade dem være fri for Told. Hvad det vil sige for den enkelte Fisker, tænker man maaske ikke over ved første Øjekast, men jeg skal fremdrage et Eksempel paa, hvilken Betydning det kan have for den enkelte Fisker.

En Fisker, der har Motor i sin Baad, bruger omtrent 4 Pund Petroleum i 5 Timer daglig, og bruger han det paa de 300 af Aarets Dage, hvad de Fiskere, der gaa paa søgaaende Fiskeri, for saa vidt Havet er aabent, i Almindelighed kunne, drejer det sig om et Beløb paa 120 Kr. til denne Vare alene for den enkelte Fisker. Det er et Beløb, man maa regne med. Nedsættelsen paa de andre Varer, jeg nævtede, er ogsaa ret betydelig; jeg nærer ingen Tvivl om, at Nedsættelsen for de øvrige Poster vil blive lige saa betydelig som paa Petroleum. Det er derfor ikke saa underligt, at danske Fiskere med Spænding se paa, hvorledes dette Forslag behandles her, og med Længsel vente at se det gennemført. Man ønsker sikkert ude i de Tusinder af Fiskerhjem Regering og Rigsdag Held og Lykke til at faa denne Lov ført igennem i denne Samling.

Der er en enkelt Ting, jeg i Forbindelse hermed vil omtale. Tolden paa Fiskegarn er, som nævnt, i Forslaget betydeligt nedsat, men der er ikke nævnt noget om Toldlettelse paa indførte brugte Fiskegarn. Det er mig bekendt, at der indføres ikke saa faa saadanne, særlig Sildegarn, fra Sverige og maaske andre Steder fra, idet Fiskerne se deres Fordel ved at indføre dem, fordi de ere meget billigere end ny. Af disse svares nu en Told, om jeg ikke husker fejl, af 10 pCt., hvilket jo fordyrer Garnene ret betydeligt. Jeg gaar ud fra som en Selvfølge, at naar man har foreslaaet at nedsætte Tolden paa ny Garn saa betydeligt, vil man ogsaa have de brugte Garn i Erindring, naar man kommer til en Behandling af Lovforslagets Enkeltheder. Jeg behøver antagelig kun at gøre opmærksom paa det, for at min Henstilling kan blive tagen til Følge.

For Øjeblikket svarer man en ikke saa ringe Told — jeg husker i Øjeblikket ikke hvor meget — paa Staver. Men da Toldloven blev given i 1863, har man sikkert ikke tænkt paa de Fyrretræsstaver, hvoraf man nu laver Sildetønder. Den Gang var der nemlig ikke noget Sildesalteri